

วิธีแห่งดุลยภาพใหม่

THE BALANCE OF NATURE

นาย ธีรยุทธ อินทรแก้ว

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

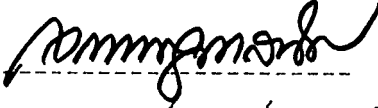
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2540

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 31274
วัน, เดือน, ปี..... 22 ก.ย. 2541

รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ความหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสีไห้)

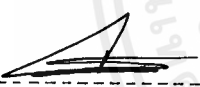
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารณ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เตชา วราชน)

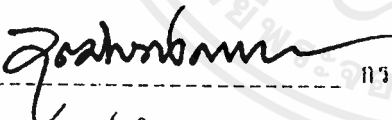

กรรมการ
(อาจารย์สรณรงค์ สิงห์เสีไห้)

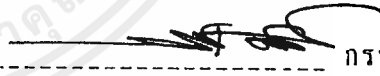

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ออลิตา จินพิงเพ็ชร)

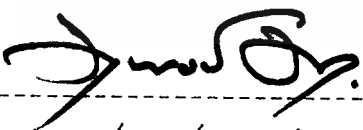

กรรมการ
(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

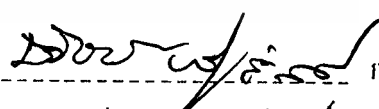

กรรมการ
(อาจารย์กัญญา คำโสภี)

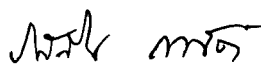

กรรมการ
(อาจารย์ยุพา ชิงกุล)

กรรมการ
(อาจารย์วณิชกร คงคา)

กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ
(อาจารย์อนพงษ์ क्षाชีวะ)

กรรมการ
(อาจารย์ทวีศักดิ์ พันธุ์สวัสดิ์)

กรรมการและเลขาฯ
(อาจารย์รสนิน กาศศ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(อาจารย์อนพงษ์ क्षाชีวะ)

คำนำ

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิทยานิพนธ์ ในการศึกษาในการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สาขาวิชาภาพพิมพ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเสนอให้หัวข้อ “วิถีแห่งดุลยภาพใหม่” เนื้อหาของเอกสารจะเป็นการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลและขั้นตอนการปฏิบัติงานในปีการศึกษา พ.ศ. 2540 ในตัวของเนื้อหาจะมีทั้ง แนวความคิด แรงบันดาลใจ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เทคนิค วิธีการต่างๆ เพื่อที่จะแสดงความรู้สึกร่วมตัว โดยมีทัศนธาตุทางศิลปะเป็นสื่อในการแสดงออก เพื่อสะท้อนสู่สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานการสร้างสรรค์ รวมทั้งการค้นคว้าข้อมูลในภาคเอกสารนี้จะมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจงานด้านทัศนศิลป์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : วิธีแห่งดุลยภาพใหม่
ชื่อ : นายธีรยุทธ อินทร์แก้ว
สาขาวิชา : ภาพพิมพ์
ภาควิชา : วิจารณ์ศิลป์
ปีการศึกษา : 2540

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล ขั้นตอนการปฏิบัติงานทางเทคนิคภาพพิมพ์ โลหะ และการแก้ไขวิเคราะห์ผลงานในปีการศึกษา พ.ศ. 2540 โดยมีหัวข้อว่า “วิธีแห่งดุลยภาพใหม่” มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ขาดความสมดุล ซึ่งเกิดจากตัวธรรมชาติเองหรือเกิดจากมนุษย์เป็นผู้กระทำ สิ่งมีชีวิตจะต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางกายภาพ และชีวภาพ ในขณะที่ปรับตัวอยู่ ก็ได้ก่อให้เกิดความงามจากรูปทรงของสิ่งมีชีวิตที่ได้ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นความงามของรูปทรงที่ได้ซ่อนตัวอยู่กับการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมจิตรำลึกถ้อยคำที่บิดา มารดา อบรมสั่งสอนมาตลอดรวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ช่วยแนะนำให้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ สำเร็จลุล่วง พร้อมทั้งบุคคลใกล้ชิดที่เป็นกำลังใจในการทำงานศิลปะต่อข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง-จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 - บทนำ	1
- ความสำคัญของโครงการ	2
- วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	4
- ขอบเขตของโครงการ	4
- คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 - ความเป็นมาและแรงบันดาลใจ	6
- อิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	7
- อิทธิพลจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	7
- อิทธิพลความเชื่อจากศาสนา	8
- อิทธิพลจากทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน	9
- แนวความคิดในการสร้างสรรค์	10
บทที่ 3 - ขั้นตอนในการดำเนินงาน	11
- ขั้นตอนในการสร้างสรรค์	11
1. ค้นหารวบรวมข้อมูล	11
2. การสร้างภาพร่าง	11
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์	12
4. วิจารณ์แก้ไขจุดบกพร่องทางการพิมพ์	12
- ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์	13
1. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์	14
2. ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน	14
เทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างแม่พิมพ์	15

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพิมพ์	16
- องค์ประกอบทัศนธาตุของศิลปะ	16
1. เส้น	16
2. รูปทรง	17
3. สี	17
4. พื้นผิว	18
5. พื้นที่ว่าง	19
6. น้ำหนัก	20
- การพัฒนาศิลปะทางด้านความคิดและรูปทรง	21
1. ระยะเวลา	21
2. ระยะเวลาที่สอง	22
3. ระยะเวลาที่สาม	23
บทที่ 5 บทสรุป	24
บรรณานุกรม	25
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	26

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ	27
ภาพประกอบอุปกรณ์การพิมพ์	31
ภาพร่างของผลงานศิลปนิพนธ์	36
ผลงานศิลปนิพนธ์	38
- ผลงานศิลปนิพนธ์ หมายเลข 1	39
- ผลงานศิลปนิพนธ์ หมายเลข 2	40
- ผลงานศิลปนิพนธ์ หมายเลข 3	41
- ผลงานศิลปนิพนธ์ หมายเลข 4	42
- ผลงานศิลปนิพนธ์ หมายเลข 5	43

บทนำ

วิถีชีวิตของมนุษย์เราในปัจจุบัน โดยเฉพาะสังคมเมือง ห่างไกลจากธรรมชาติออกไปทุกขณะ ความเป็นอยู่ส่วนใหญ่ผูกพันอยู่กับวัตถุธรรมชาติ จะมีบ้างก็เป็นสิ่งที่มนุษย์ปรุงแต่งและเลือกสรรแล้ว อีกทั้งความเจริญในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้มนุษย์รู้สึกหยิ่งผยองในศักยภาพของคนที่คุณเหมือนจะเอาชนะธรรมชาติ และควบคุมสิ่งแวดล้อมไว้ได้ วิถีชีวิตเช่นนี้ ทำให้มนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อธรรมชาติ มองธรรมชาติเป็นเพียงวัตถุดิบในการผลิตชิ้นหนึ่งที่ต้องการโดยเอาผลประโยชน์ที่มนุษย์ต้องการออกมาให้มากที่สุด ความเบี่ยงเบนของกระแสความคิดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านหลักการ และรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการเกษตรกรรมซึ่งเคยเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากที่สุด กลับถูกมองว่าเป็นเพียงกิจกรรมของการผลิตสินค้าเพื่อผลตอบแทน คือกำไรตามกลไกของสังคมทุนนิยมที่เน้นการบริโภคเป็นหลัก

แต่ถ้าจะมองให้ลึกลงไปมนุษย์เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า พื้นฐานการดำรงชีวิตไม่ว่าในอดีตหรือปัจจุบันยังต้องอาศัยพลังงาน และธาตุอาหารซึ่งแปรสภาพมาจากธรรมชาติ ธรรมชาติจึงเป็นแหล่งที่ให้ปัจจัยที่สำคัญที่สุดของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด โดยในตัวของธรรมชาติเองก็มีการควบคุมให้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติระบบของธรรมชาติที่เราเรียกว่า ระบบนิเวศ

สิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในโลก ในธรรมชาติ หรือในระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต คือ มนุษย์ สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่โดยรอบ ต้องมีการพึ่งอาศัยและสัมพันธ์กัน โดยผ่านกระบวนการรับส่งพลังงานและธาตุในระบบนิเวศ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้หลายวิธี เช่น ผ่านกระบวนการห่วงโซ่อาหาร เครือข่ายอาหาร วัฏจักรของน้ำ วัฏจักรของธาตุต่าง ๆ เป็นต้น องค์ประกอบในระบบนิเวศไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิต ล้วนแต่มีความสำคัญและมีหน้าที่ที่เกื้อกูลให้ระบบนิเวศสามารถดำรงอยู่ได้ ในสถานะที่เรียกว่า “สมดุลของระบบนิเวศ”¹

(1) นันทวรรณ อุดมสุข. ความรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยา. (กรุงเทพมหานคร/บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2537), หน้า 75

ความสำคัญของการ

ในยุคเฟื่องฟูทางศิลปวิทยาการ (RENAISSANCE) หรือยุคเรืองปัญญาได้มีนักปราชญ์ นักคิดเรื่องนามเกิดขึ้นมากมาย ในบรรดาเหล่านี้ ผู้ที่ยอมรับว่าเป็นผู้จุดประกายความคิดจนขยายผล ในเวลาต่อมา เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงนั้นมีอยู่หลายคน แต่ที่ถูกต้องและวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุด 3 คนคือ DESCARTES (1596-1650), BACON (1561 - 1626) และ NEWTON (1642 - 1727) กระบวนทัศน์ของนักคิดทั้งสามนี้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนโฉมหน้าในเรื่องความรู้และ พฤติกรรมการหาความรู้โดยสิ้นเชิง ด้วยความเชื่อมั่นในความคิดของตน DESCARTES ถึงกับ ประกาศว่า “มนุษย์และวิทยาศาสตร์จะสามารถควบคุมเอาชนะธรรมชาติได้ เพราะมนุษย์เป็นเครื่องจักรที่ดีที่สุด” ความขี้ริ้วรับใช้ความเชื่อเดิมในคริสต์ศาสนาเป็นอย่างดี เพราะคริสต์ศาสนาเชื่อว่า มนุษย์เป็นบุตรของพระเจ้า สัตว์อื่นๆ พืชพันธุ์ธัญญาหาร และสรรพสิ่งทั้งปวง มีไว้ให้มนุษย์นำมา กินมาใช้ให้เป็นประโยชน์ จึงไม่น่าแปลกอะไร ที่มนุษย์ตั้งตัวเป็นนายของธรรมชาติและสรรพสิ่ง จากความคิดตรงนี้ส่งผลให้เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม ในศตวรรษต่อมา

เมื่อวิทยาศาสตร์ก่อให้เกิดเครื่องทุ่นแรงและประดิษฐ์กรรมใหม่ๆ หรือที่เรียกกันว่า “เทคโนโลยี” เมื่อมนุษย์นำเอาสิ่งนี้ไปจัดการแปรสภาพวัตถุดิบจากธรรมชาติมาเป็นผลิตภัณฑ์ สามารถผลิตได้เป็นจำนวนมากในระบบอุตสาหกรรม ความมั่งคั่งตกอยู่กับผู้ผลิตผู้บริโภคได้รับผลประโยชน์และความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการบริโภคที่ ขยายขอบเขตมากยิ่งขึ้น สิ่งก็ตามมาจึงไม่พ้นมลพิษ และการสูญเสียทรัพยากรอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถควบคุมได้จึงนำมาซึ่งความขาดสมดุลของธรรมชาติทำให้ธรรมชาติเปลี่ยนแปลง เช่น การตัดไม้ทำลายป่า ที่ให้น้ำจืดไหลลงสู่มหาสมุทรมากขึ้นเมื่อฝนตกหนักบนผืนแผ่นดิน และ ไม่มีอะไรก็กั้นน้ำเอาไว้ หรือการตัดไม้ ทำลายป่าทำให้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เหลือมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อบวกกับการเผาป่า การเผาซากคาร์บอน น้ำมัน และถ่านหินยิ่งทำให้ก๊าซเพิ่มจำนวนมากขึ้น และ ยิ่งมากขึ้นเกิดสภาพของเรือนกระจกหากว่าก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มีค่าใกล้เคียงกับสองเท่าของจำนวน ปกติจะทำให้อุณหภูมิโลกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อาจถึง 3 องศาเซลเซียสจากอุณหภูมิที่มีอยู่เดิม หากเกิด อยู่ยาวนานก็จะทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลาย แต่ทยอยละลาย ถ้าละลายมากจะทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมโลก ขึ้น วิกฤตการณ์เหล่านี้จะค่อย ๆ แสดงตัวออกมากระทบต่อการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตให้ผิดแผก ออกไปจากพันธุกรรม²

1. ประสาน ต่างใจ. มนุษย์กับความคิด. (กรุงเทพมหานคร/บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่งจำกัด, 2538), หน้า 121.

2. เอกวิทย์ ณ ถลาง. มองอนาคต. (กรุงเทพมหานคร/บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่งจำกัด, 2538), หน้า 85 - 87.

ในการเผชิญวิกฤติการณ์ดังสาระข้างต้นนี้ สังคมโลกจะปรอดหรือประสพหายนะก็ขึ้นอยู่กับความรอบรู้ของมนุษย์การตัดสินใจเลือกทางเดิน และขึ้นอยู่กับความสามารถของมนุษย์ในการระดมสิ่งที่เรามีศักยภาพอยู่มาใช้ให้คุ้มค่าที่สุด ไม่มีใครพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้แน่ชัด แต่ถ้ามีความจริงจิงในการศึกษาอดีตเป็นบทเรียน ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด และมองอนาคตด้วยสติปัญญา ไม่ต้องอยู่ในความประมาท ก็เชื่อว่าคงไม่ถึงขนาดต้องประสพหายนะอย่างใหญ่หลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์กันของวงจรชีวิตที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่ถูกบิดเบือน
2. เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก โลกทัศน์ส่วนตัวที่มีต่อธรรมชาติซึ่งข้าพเจ้ามีส่วนเข้าไปสัมผัส แต่ไม่สามารถบรรยายออกมาได้หมด
3. เป็นการถ่ายทอดความงามตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมจริงในทัศนคติส่วนตัว ผ่านจินตนาการและทัศนธาตุทางศิลปะ
4. เพื่อที่จะให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงความงาม และคุณค่าที่ธรรมชาติเป็นผู้สร้าง

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานด้านทัศนศิลป์ เป็นลักษณะกิ่งนามธรรม ถ่ายทอดผ่านประสบการณ์ โดยนำรูปทรงจากธรรมชาติที่ได้ถูกบิดเบือนทางพันธุกรรมตลอดจนโครงสร้างทางกายภาพและชีวภาพ เช่น ดอกไม้ หรือใบไม้ที่มีการเจริญเติบโตอย่างไม่สมบูรณ์ ผล เถาไม้เลื้อยที่ถูกผสมข้ามสายพันธุ์ ทำให้มีขนาด รูปร่าง ตลอดจนวิธีการดำรงชีวิตที่ต่างไปจากพันธุกรรมเดิมนำมาผสมผสานกันตามจินตนาการส่วนตัว สร้างบรรยากาศความอบอุ่น เบาบาง นุ่มนวล โปร่งใสของรูปทรงที่ทับซ้อนกัน ซึ่งต้องแสดงถึงความเคลื่อนไหวเพื่อสะท้อนความรู้สึกถึงการคืนรนในการเจริญเติบโตในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและถูกบิดเบือนทางพันธุกรรม ถ่ายทอดโดยการใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ทางศิลปะในขบวนการภาพพิมพ์โลหะ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

AQUATINT	เทคนิคการสร้างภาพด้วย น้ำหนักอ่อนแก่
DRYPOINT	ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่ขูดขีด เขียนด้วยเครื่องมือปลายแหลม
ETCHING	ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่สร้างแม่พิมพ์ด้วยการใช้น้ำกรดในคริก
HARD GROUND	เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะกัดกรวด โดยการลงพื้นด้วยน้ำยากันกรวด แอสฟัลต์ (ASPHALTUM) หรือวานิชดำ แล้วแกะด้วยเครื่องมือ
RELIEF ETCHING	ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่ใช้กรดจัดจนเกิดระดับที่แตกต่างกัน

บทที่ 2

ความเป็นมาและแรงบันดาลใจ

เนื่องจากข้าพเจ้ามีความสนใจต่อธรรมชาติป่าเขาและได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสความงาม สีสรรของพันธุ์ไม้ ความบอบบางนุ่มนวลของเกสรและกลีบดอกไม้ พื้นผิวความหยาบของชั้นดิน ชั้นหิน การเคลื่อนไหวของสายลมสรรพเสียงต่าง ๆ ฤดูกาลที่แปรเปลี่ยนทำให้เกิดสีสันของ บรรยากาศ ใบไม้ที่ร่วงหล่นลงพื้น ถูกย่อยสลายเป็นอินทรีย์รูปตามกาลเวลา กลายเป็นอาหาร เกื้อกูลให้แก่เมล็ดพันธุ์ที่รอฤดูกาลใหม่ จากเมล็ดพันธุ์เติบโตใหญ่เป็นต้นกล้า แทะยอดใบผ่านซากที่ ทับถม ลักษณะดังกล่าวมีการเชื่อมโยงและเกี่ยวเนื่องให้เกิดความสัมพันธ์

เมื่อมองย้อนมาสู่ธรรมชาติในปัจจุบันแล้ว สภาพแวดล้อมทางนิเวศได้ถูกทำลายลงไป มาก ไม่ว่าจะเกิดจากการสูญเสียโดยกลไกของธรรมชาติที่สร้างขึ้นมาเอง มนุษย์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ เกิดการเสียสมดุลในธรรมชาติ มนุษย์เริ่มนำทรัพยากรทางชีวภาพมาใช้ นำมาทำการเกษตรต่อมา มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมากขึ้นก็รู้จักปรับปรุงวิธีให้ปลูกได้ดีขึ้นได้ผลสวย เอามาผสม พันธุ์ให้ดีขึ้น ต้านทานโรคได้ดีขึ้น สิ่งต่างๆ นี้ไม่ใช่มนุษย์สร้างขึ้นมาโดยตรง แต่นำมาจากธรรมชาติ มาปรับปรุงผสมผสาน จนได้ผลดีตรงตามความต้องการของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตที่มีอยู่จะต้องมีความหลากหลาย เวลาที่มีสิ่งเป็นพิษเป็นภัยเข้ามา ถ้าเหมือนกันหมดก็ตายหมด พวกหนึ่งอาจตาย หมด แต่อีกพวกที่ต่างออกไปจะคงอยู่ ถ้าเหมือนกันหมดก็ตายหมด สิ่งที่มีมนุษย์เอามาเลี้ยงเองจึงมักจะ อยู่ไม่ยั่งยืน เพราะขาดแคลนความหลากหลายทางพันธุกรรม¹

ในโครงสร้างระบบนิเวศที่ขาดความสมดุล เป็นสาเหตุหนึ่งของการชลดตัวในการเจริญเติบโตทางธรรมชาติ สายพันธุ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงและดับสูญไป บ้างก็อาศัยวิวัฒนาการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง ผิดแผกแตกต่าง บ้างก็มีการผสมข้ามสายพันธุ์ใหม่ บิดเบือนจากสภาวะพันธุกรรมเดิม ทำให้เกิดเอกภาพใหม่ เพื่อความอยู่รอดและดำรงของเผ่าพันธุ์ ในวัฏจักรที่ขาดความสมดุล จากสิ่งเหล่านี้เสมือนเป็นเงื่อนไขในการดำรงอยู่ในสภาพปัจจุบัน รายละเอียดที่ลึกซึ้งเช่นนี้ ยากต่อการบรรยาย และสัมผัสอย่างผิวเผิน จากข้อมูลเหล่านี้ถึงเป็นแรงบันดาลใจ ในการถ่ายทอดออกมาในผลงานของข้าพเจ้า

1. นันทวรรณ อุดมสุข. ความรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยา. (กรุงเทพมหานคร/บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2537), หน้า 43

อิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

อิทธิพลจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งมีชีวิตในโลกนี้มีการสูญหายทางพันธุกรรมตลอดเวลาในปี 1970 ประมาณวันละ 1 ชนิด ต่อมาปี 1980 อัตราการสูญหาย เพิ่มเป็นชั่วโมงละ 1 ชนิด และก่อนสิ้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 จะมีการสูญหายของพันธุกรรมไม่น้อยกว่า 20 - 50 % ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของมนุษย์ในด้านการพัฒนาอาหาร เวชภัณฑ์และเชื้อเพลิงเป็นอย่างยิ่ง นักวิทยาศาสตร์ได้แบ่งการสูญพันธุ์ออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกชนิดพืช และสัตว์ที่ค่อย ๆ เปลี่ยนรูปไปโดยใช้ระยะเวลาหลายชั่วรุ่น มีลักษณะเปลี่ยนไปตามการคัดเลือกของธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนไป ประเภทสอง การสูญพันธุ์อย่างสิ้นเชิง คือการกำจัดสิ่งมีชีวิตชนิดใดชนิดหนึ่งไปเลย ซึ่งนำไปสู่จุดที่ตายแล้ว ในเชิงวิวัฒนาการ การสูญพันธุ์ประเภทที่สองนี้มักจะเป็นการสูญพันธุ์ขนาดใหญ่ ซึ่งไม่สามารถจะฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว จะต้องใช้เวลานานนับล้านปี ที่พืชและสัตว์ชนิดใหม่จะปรากฏขึ้นจนเกิดเป็นความหลากหลายของชีวิตในระดับเดิมได้อีกครั้ง

จากบทความข้างต้นนี้ เป็นการยืนยันได้ว่าสภาวะธรรมชาติได้มีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเกิดจากแรงกระตุ้นภายในตัวของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติต่าง ๆ และแรงดันภายนอกคือมนุษย์ อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เป็นเสมือนแรงผลักดันให้สิ่งมีชีวิตในธรรมชาติ ต้องมีการปรับปรุงพันธุกรรมของตัวเอง ให้อยู่รอดและดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ในสภาพแวดล้อม และจากสาเหตุนี้ ผลที่ตามมาจึงกระทบถึงโครงสร้างทางกายภาพชีวภาพ ของรูปทรงพืช ดอกไม้ ผล กลีบใบ เมล็ดพันธุ์ ตลอดจนชีวภาพภายใน ให้มีความแปลกแตกต่างจากพันธุกรรมเดิม จากจุดนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเกิดประทับใจความงามที่ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่จากธรรมชาติเอง

1. นันทวรรณ อุดมสิข. ความรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยา. (กรุงเทพมหานคร / บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2537), หน้า 97 - 95.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลความเชื่อจากศาสนา

ปรัชญาความเชื่อทางศาสนาต่าง ๆ เป็นมรดกทางปัญญาและเป็นศักยภาพที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจของคนส่วนใหญ่ที่สามารถนำออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้เป็นอย่างมาก เพราะศาสนธรรมโดยเฉพาะพุทธธรรมมิใช่จะอะไรอื่น นอกเสียจากเป็นความรู้เกี่ยวกับกฎธรรมชาติ ทั้งสองนัยคือธรรมชาติของสรรพสิ่งและธรรมชาติของมนุษย์ผู้ให้เกิดความแตกต่างแปลกแยกจากสรรพสิ่งทั้งหลายเกินกว่าที่ควรจะเป็นธรรมที่พอจะยกตัวอย่างได้ คือ ไตรลักษณ์ : อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา อันเป็นธรรมชาติของสรรพสิ่ง ไม่มีอะไรตั้งมั่นอยู่ได้ เป็นทุกข์ และไม่มีตัวตน จากสังขธรรมข้อนี้ข้อเดียวก็ต่างจากสมมติสังขะของ DESCARTES อย่างตรงกันข้ามนั่นคือ ที่ DESCARTES “เพราะฉันคิด ฉันจึงมีตัวตน” อันนับว่าเป็นคำพูดที่พลิกโฉมหน้าจิตสำนึกของตนตะวันตก ทำให้เกิดความยึดมั่นถือมั่น ในอัตตาของคนในโลกตะวันตก จนถึงขั้นโลกขึ้นพิชิตธรรมชาติ รอบตัวได้ระดับหนึ่งยกเว้นธรรมชาติของตัวเอง นอกจากนี้ทั้งพุทธธรรม ธรรมของคริสเตียนและอิสลาม ก็ตรงกันเป็นอันดี ในข้อที่สอนให้มนุษย์มีความเมตตากรุณาต่อกัน รวมไปถึงสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ และให้อยู่กันด้วยความไม่เห็นแก่ตัว ไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง โดยทั่วไป แม้พุทธศาสนาจะไม่ถึงขั้นนำบุคคลทั่วไปไปสู่ระดับโลกุตระ หรือบรรลุมรรคผลนิพพานได้แต่ในระดับชาวบ้าน เพียงคำสอนให้รู้จักละวางความเห็นแก่ตัว ไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง ไม่ยึดมั่นในตัวตน และอะไร ๆ ทั้งหลายเพียงแค่นี้เท่านั้นก็นับว่าใช้ได้และสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินชีวิต ที่ผสมผสานกลมกลืนและสอดคล้องกับธรรมชาติแวดล้อม¹

(1) เอกวิทย์ ฌ ติลาภ, มองอนาคต (กรุงเทพมหานคร/บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด , 2538), หน้า 96 - 97 .

อิทธิพลจากทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน

ชาร์ลส์ ดาร์วิน (CHARLES DARWIN) นักธรรมชาติวิทยา ได้ทำการค้นคว้าวิจัยในด้านธรรมชาติวิทยาในหัวข้อ ว่าด้วยกำเนิดของเผ่าพันธุ์ (ON THE ORIGIN OF SPECIES) โดยมีเนื้อหาพอที่จะสรุปได้ว่า “ทฤษฎีของการคัดเลือกโดยธรรมชาติ เพื่อการอยู่รอดของเผ่าพันธุ์ เป็นทฤษฎีที่โซธิบาย กฎแห่งการวิวัฒนาการภายหลังที่สิ่งมีชีวิตได้มีขึ้นในโลกนี้แล้ว ซึ่งดาร์วินกล่าวว่าสิ่งที่มีชีวิตทุกชนิดรวมทั้งมนุษย์ ล้วนพัฒนาวิวัฒนาการมาจากสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ก่อน ที่เก่าแก่โบราณกว่า และล่าหลัง ซึ่งไม่สามารถจะคงสภาพเดิมได้ ตามธรรมชาติที่แปรเปลี่ยนไปจากการต่อสู้แก่งแย่งกัน เพื่อความอยู่รอดของเผ่าพันธุ์จึงต้องมีการคัดเลือก แต่พันธุ์กรรมที่ดีกว่า แข็งแรงกว่า และเหมาะสมกว่าเอาไว้เพื่อมิให้เผ่าพันธุ์ถูกทำลาย อยู่รอดเพื่อพัฒนาวิวัฒนาการต่อไปได้ เผ่าพันธุ์เดิม ที่ไม่แข็งแรง ไม่ค่อยเหมาะสมก็จะค่อย ๆ ตายสูญพันธุ์ไป พวกที่ปรับตัวได้ แข็งแรงกว่าจะคงอยู่และค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นเผ่าพันธุ์ไป พวกที่ปรับตัวก็กลายเป็นตระกูลใหม่ ชั้นอันดับใหม่ ทั้งนี้ขึ้นกับกาลเวลา และธรรมชาติแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ตลอดเวลา”

-
- (1) ประสาน ต่างใจ, มนุษย์กับความคิด , (กรุงเทพมหานคร/บริษัท อมรินทร์ พรินต์ติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่งจำกัด, 2538) , หน้า 57.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความงามส่วนตัว ที่มีต่อ เอกภาพใหม่ในสภาพชีวิตที่เปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างกายภาพ ชีวภาพ ผสมผสานเป็นสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งบิดเบือนสภาวะพันธุกรรมดั้งเดิม เพื่อที่จะดำรงอยู่ในระบบนิเวศที่ขาดความสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนในการดำเนินงาน

จอห์น ดิวอี้ นักปรัชญาชาวอเมริกัน มีความเห็นว่าศิลปะคือประสบการณ์ ประสบการณ์คือการใช้ชีวิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดา ไม่เป็นแก่นสาร เราลืมมันได้ง่าย แต่บางครั้งเรามีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษเราจะจำประสบการณ์นั้นได้อย่างฝังใจ แบบนี้เรียกว่า ประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท่นั้นมีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนนั้นมีความหมาย มีความสำคัญ มีอารมณ์เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วประสบการณ์นั้น

ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่าศิลปินจะสามารถสร้างสรรค์งานเหล่านั้นได้ศิลปินผู้นั้นจะต้องมีประสบการณ์ จากการเข้าไปสัมผัส จึงจะสามารถนำประสบการณ์ เหล่านั้นมาถ่ายทอดผ่านทัศนธาตุทางศิลปะสื่อผ่านไปยังผู้ชม เสมือนเป็นการรับรู้และกระทำ เป็นพลังที่เข้ามาและออกไป

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

1. ค้นหาและรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นรูปทรงที่นำมาใช้หรือบรรยากาศสภาพแวดล้อม มีความสนใจสายพันธุ์ไม้และพืชเป็นพิเศษ สามารถพบเห็นได้โดยตรงจากของจริง จากตำราและสิ่งพิมพ์ ข่าวสารที่เกิดจากการค้นคว้าเพิ่มเติมซึ่งช่วยให้เข้าใจในสถานะความเป็นไป ตามธรรมชาติดียิ่งขึ้น

2. การสร้างภาพร่าง (ภาพประกอบภาพร่างหน้าที่ 11)

ข้อมูลดิบในการสร้างภาพร่างได้จาก

- การถ่ายรูป
- การวาดรูปจากภาพจริง
- รูปจากนิตยสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ

นำข้อมูลทั้งหมดมาถ่ายทอดเอกสารไปตัดต่อ แต่งเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับความรู้สึกส่วนตัว เมื่อรู้สึกว่าการงานมีการโต้ตอบกับทัศนคติของข้าพเจ้าว่าสมบูรณ์แล้ว จึงเริ่มขั้นตอนต่อไป

(1) JOHN DEWEY, ART AS EXPERIENCE (NEW YORK, 1934)

3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปภาพพิมพ์
เมื่อได้ภาพร่างที่สมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนต่อมาจึงเป็นการสร้างผลงานจริง
โดยนำภาพร่างมาผ่านขั้นตอนขบวนการเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ

4. วิจารณ์ผลงานแก้ไขจุดบกพร่องทางการพิมพ์
นำผลงานมาตรวจสอบดูถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากเทคนิคภาพพิมพ์ ว่า
เกิดจากสาเหตุใด คว้าผลทางการพิมพ์สามารถตอบสนองความรู้สึกระดับไหน เมื่อทราบถึงข้อผิดพลาดนำมาแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ตัวงานเกิดความสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

การพิมพ์โลหะร่องลึก (ETCHING) เป็นกระบวนการพิมพ์ที่ต่างไปจากการพิมพ์ทั่วไป วิธีการคือจะสร้างภาพให้เกิดริ้วรอยลงบนแม่พิมพ์ แล้วนำสีพิมพ์อัดลงในริ้วรอยหรือร่องที่เกิดขึ้นนั้น เช็ดทำความสะอาดผิวหน้าให้สะอาด เมื่อนำไปพิมพ์ด้วยแรงอัดบนแท่นพิมพ์แล้ว สีพิมพ์ในริ้วรอยก็จะติดบนกระดาษ เกิดเป็นภาพที่สร้างไว้บนแม่พิมพ์

อุปกรณ์ในการพิมพ์

- แผ่นแม่พิมพ์โลหะสังกะสีตะกั่ว (ZINC PLATE)
- เหล็กชูด (NEEDLE)
- เหล็กถู (BURNISHER)
- น้ำกรดไนตริก (NITRIC)
- วานิชดำ (VANISH)
- ผงเลือดมังกร (RED DRAGON)
- หมึกพิมพ์ (PRINT INK)
- กระดาษพิมพ์ (PRINT PAPER)
- แท่นพิมพ์ (PRESS)
- ทินเนอร์ (THINNER)
- น้ำมันสน (TURPENTINE)
- กระดาษกาวน้ำ
- กระดาษสำหรับซิง (BOARD)

1. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1.1 ขั้นตอนการทำพื้นผิว หมายถึงการสร้างแม่พิมพ์ โดยเริ่มจากโครงของรูปทรง ด้วยเส้นผ่านตัวกันกรดหรือวานิชดำ แล้วจึงค่อยนำไปแช่กรดไนตริกเพื่อสร้างแม่พิมพ์ให้เกิดเป็นรูปทรงตามเส้นร่างที่เขียนขึ้น แล้วจึงค่อยเปิดตำแหน่งต่าง ๆ ของรูปทรงเพื่อสร้างพื้นผิว ด้วยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมผ่านตัวกันกรดเพื่อสร้างพื้นผิวให้เป็นไปตามต้องการ

1.2 ขั้นตอนการทำน้ำหนักร เมื่อแม่พิมพ์มีการทำพื้นผิวและร่องรอยต่าง ๆ ได้ตามความต้องการเรียบร้อยแล้ว จึงนำแม่พิมพ์มาล้างตัวกันน้ำกรด หรือวานิชดำให้สะอาด แล้วนำแม่พิมพ์มาโรยผงเลือดมังกร (RED DRAGON) เพราะผงเลือดมังกรจะเป็นตัวที่ทำให้เกิดน้ำหนักรบนแม่พิมพ์ โดยการแช่น้ำกรดไนตริก เพื่อสร้างให้เกิดน้ำหนักรขาวถึงดำทับลงไปบนพื้นผิว แล้วแต่ระยะเวลาของการกัก ซึ่งข้าพเจ้าใช้น้ำกรดในการกักเลือดมังกรในอัตราส่วน 1 : 30 หรือใช้กรด 1 ส่วน ผสมกับน้ำ 30 ส่วน เป็นตัวกัก เพื่อสร้างสรรค์ให้ได้ตามน้ำหนักรต้องการ

2. ขั้นตอนการพิมพ์ผลงาน

การพิมพ์ผลงานถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างผลงานภาพพิมพ์ สามารถแยกแยะออกได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นตอนการพิมพ์ทดสอบ ขั้นตอนนี้มีไว้เพื่อตรวจสอบแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์จริง ซึ่งจะได้นำมาแก้ไขข้อผิดพลาด ก่อนที่จะนำแม่พิมพ์เหล่านั้นไปพิมพ์เป็นผลงานจริง

2.2 การพิมพ์ผลงานจริง เมื่อตรวจสอบ แก้ไขข้อผิดพลาดในแม่พิมพ์แล้ว จึงนำแม่พิมพ์ดังกล่าวมาพิมพ์เป็นผลงานโดยการใช้น้ำหมึก อัดลงให้ทั่วบนแม่พิมพ์ตามต้องการ จากนั้นจึงนำไปเช็ดโดยใช้กระดาษลอกกลาย เหลือไว้เพียงหมึกที่ติดอยู่ในร่องของแม่พิมพ์จนสะอาด แล้วจึงนำมาพิมพ์

เทคนิคต่าง ๆ ในการสร้างแม่พิมพ์

1. ฮาร์ด กราวด์ (Hard Ground Etching)

ใช้ในการกำหนดโครงสร้างของรูปและสร้างรายละเอียดผลงานได้เป็นอย่างดี

2. รีลief เอ็ทซิ่ง (Relief Etching)

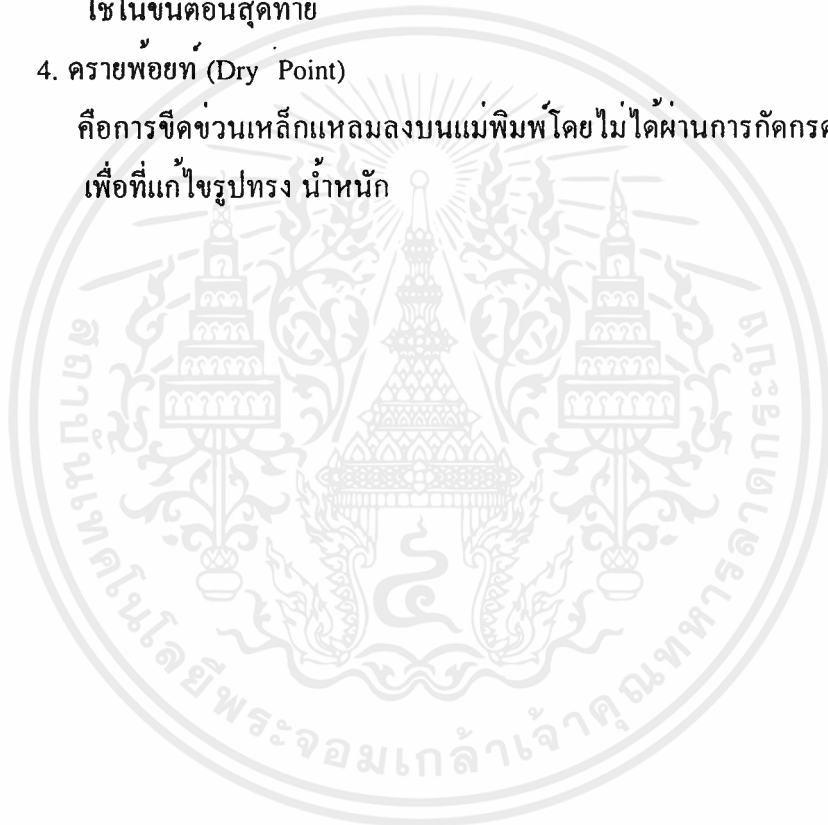
ใช้ในการสร้างพื้นผิว และน้ำหนักในตัวหรือทำให้เกิดรอยนูนในผลงาน

3. อะควาทินท์ (Aquatint)

เป็นเทคนิคที่ใช้สร้างน้ำหนักอ่อนแก่ที่นุ่มนวลละเอียดที่สุด ส่วนมากเทคนิคจะนิยมใช้ในขั้นตอนสุดท้าย

4. ทรายพ้อยท์ (Dry Point)

คือการขีดข่วนเหล็กแหลมลงบนแม่พิมพ์โดยไม่ได้ผ่านการกัดกรด ส่วนมากจะใช้เพื่อที่แก้ไขรูปทรง น้ำหนัก

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะและการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

องค์ประกอบทัศนธาตุทางศิลปะ

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้เอกภาพของงานมีความหมายสมบูรณ์ถึงที่สุดก็คือพลังงานการแสดงออก ที่มีทั้งการแสดงออกของแนวเรื่องหรือเนื้อหาตามจินตนาการของศิลปิน การแสดงออกของเนื้อหาภายใน ซึ่งได้แก่ความประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุที่ให้อารมณ์ความรู้สึกทางสุนทรียภาพแก่งานสอดคล้องกับเนื้อหาและการแสดงออกของบุคลิกภาพอันเป็นลักษณะเฉพาะตนของศิลปิน

สิ่งสำคัญที่จำทำผลงานสัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรมขึ้นมาได้ อีกทั้งยังแสดงออกตรงตามเจตนาของศิลปินก็คือ รูปแบบ รูปแบบที่จะนำเสนอออกมาได้นั้นก็ต้องประกอบขึ้นมาจากทัศนธาตุทางศิลปะ ซึ่งทัศนธาตุที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน แยกแยะออกได้ดังนี้ คือ

1. เส้น (Line)

เส้นในผลงานชุดนี้ถูกนำมาใช้เพื่อช่วยให้ผลงานดูมีอากาศภายใน ตลอดจนรับรู้ถึงพลังในการเคลื่อนไหว การคืบคลานในการเจริญเติบโต เช่น การก่อตัวขึ้นของรูปทรง ที่เกิดจากทิศทางของเส้นที่พุ่งเข้าหารูปทรง เพื่อที่จะสื่อถึงรูปทรงนั้นเริ่มมีความแข็งแรงจากการก่อตัวขึ้นเรื่อย ๆ หรือการกระจายออกของเส้นจากรูปทรง ก็ต้องการสื่อถึงการขยายพันธุ์การเจริญเติบโตที่แผ่ออกไปเรื่อยๆ อีกทั้งยังได้ช่วยสร้างความประสานกลมกลืนให้เกิดเอกภาพภายในตัวงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รูปทรง (Form)

รูปทรงที่นำมาใช้สร้างสรรค์ ในผลงานนั้นได้มาจากรูปทรงที่ได้จากธรรมชาตินำมาดัดแปลงขึ้นให้ตรงตามความรู้สึกส่วนตัวแต่ทั้งนี้ก็มีเค้าโครงและที่มาจากธรรมชาติ

3. สี (Color)

ในผลงานส่วนใหญ่ของข้าพเจ้า สีจะเป็นตัวสร้างให้เกิดบรรยากาศภายในผลงาน ตลอดจนถึงเน้นให้เห็นถึงที่มาของรูปทรงให้ชัดเจนขึ้น สีจึงเป็นตัวกำหนดให้สะท้อนถึงความรู้สึกในตัวผลงานดียิ่งขึ้น และพอที่จะแยกสีภายในผลงานได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 สีภายนอกรูปทรงหรือพื้นที่รอบรูปทรง จะใช้สีโทนอบอุ่น เพื่อสื่อแทนถึงบรรยากาศรอบ ๆ ตัว เช่น สายลม แสงแดด รวมถึงเมฆ หมอก และบรรยากาศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดการบิดเบือนของรูปทรง เสมือนการก่อตัวของสิ่วรณะร้อน ในสภาวะต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 สีในพื้นที่ภายในรูปทรง จะใช้สีลักษณะ โทนเย็น เพื่อสร้างบรรยากาศของความสงบ
นิ่ง แต่ยังมีจิตวิญญาณของการเจริญเติบโตที่มีความลึกกลับซับซ้อน ค่อย ๆ แสดงตัวออกมาอย่าง
ช้าๆ

4. พื้นผิว (Texture)

การสร้างพื้นผิวในผลงานของข้าพเจ้านี้ก็เพื่อจะต้องการให้เกิดความสมจริง
ให้รูปทรงเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดระยะภายในผลงาน แสดงความหยาบกร้านของพื้นผิว
สื่อถึงอายุขัยที่ถูกรรรมชาติรอบข้างตลอดจนอากาศแวดล้อม เป็นตัวกำหนดร่อนของรูปทรงตามกาล
เวลา หรือผิวมันเรียบบาง ต้องการสื่อถึงความอ่อนเยาว์ ความบอบบาง ที่ต้องการความคุ้มครอง
ทะนุถนอม ให้สามารถเติบโตต่อไปได้ ดังนั้นการสร้างพื้นผิวนี้อาจจะสร้างไปตามความเหมาะสม ใน
เทคนิคและวิธีการที่ต่างกันออกไปตามเหตุและผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในงานของข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงมิติระยะที่ชัดเจนและคลุมเครือในตัวตนของข้าพเจ้านี้สามารถแบ่งพื้นที่ออกได้เป็น 2 ส่วนคือ

5.1 ส่วนพื้นที่รอบนอกรูปทรง พื้นที่ตรงนี้ทำให้ผลงานเกิดความเคลื่อนไหว มีอากาศ อีกทั้งยังเป็นจุดพักสายตาภายในตัวตน

5.2 ส่วนพื้นที่ภายในรูปทรง เป็นพื้นที่ส่วนที่เป็นจุดเด่นของผลงาน จะมีรายละเอียดที่ซับซ้อนรวมอยู่ในพื้นที่บริเวณนี้ และพื้นที่บริเวณนี้ค่อนข้างมีความนิ่งสงบ เพื่อให้ผลถึงความขัดแย้งกับพื้นที่รอบนอก ส่งผลถึงความเป็นจุดเด่นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง ในผลงานของ ขำพเจ้าน้ำหนักคือส่วนสำคัญ ที่สร้างให้เกิดบรรยากาศ มิติ ระยะเวลาให้แตกต่างกันโดยใช้ค่าความอ่อนแก่ของน้ำหนักเข้าช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาคลีคลายด้านความคิด และรูปแบบ

การจะสร้างงานศิลปะให้มีความก้าวหน้าขึ้น มีเอกภาพระหว่างความคิดกับรูปทรงให้สมบูรณ์ขึ้น เวลาที่เป็นส่วนสำคัญ ศิลปะจะเติบโตได้ต้องใช้เวลาที่อุทิศให้แก่การทำงานศิลปะอย่างเข้มข้นจริงจัง จึงจะทำให้มีการพัฒนาอย่างเกิดผล

ผลงานศิลปะป็นพจน์ชุดนี้ อาจจะแบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะแรก (ภาพผลงานศิลปะป็นพจน์หมายเลข 1)

ผลงานในระยะเริ่มแรกของข้าพเจ้านั้น ได้ลอกเลียนจากธรรมชาติเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยใช้รูปทรงอินทรีย์รูป เช่น ดอกไม้ ผักบัว ใบบัว พื้นดิน พื้นน้ำ เป็นต้น นำมาสร้างสรรคตัดแปดงผสมกันระหว่างรูปทรง 2 รูปทรง เพื่อที่จะให้เกิดรูปทรงที่แปลกใหม่ขึ้นจากเดิม แต่ด้วยความพยายามที่จะผสมผสานกันของรูปทรง ผลที่ออกมาก็ยังมีความแข็งกระด้างอยู่ ลายละเอียดที่นำมาใช้ในรูปทรงก็ยังมีน้อยขาดข้อมูล การจัดวางมักจะมีจุดสนใจอยู่ตรงบริเวณกลางภาพ ส่งผลทำให้เกิดความจำกัดจุดสนใจอาจช่วยให้เกิดความรู้สึกในหลาย ๆ อย่างได้ผลงานยังมีความหยาบที่เกิดจากการไม่เชี่ยวชาญ ทางด้านเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ส่วนทางด้านเนื้อหา เป็นเรื่องของการเจริญเติบโตและดำรงอยู่ เนื้อหาที่นำมาใช้ยังคงเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างกว้างและยังไม่ชัดเจนนัก เพื่อที่จะต้องการหารูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งจะนำไปสู่ความเฉพาะตัว แต่โดยผลรวมแล้วรูปแบบจะทำให้เนื้อหาเสียมากกว่า จึงมีปัญหากในการปรับทั้งสองสิ่งให้สอดคล้องกัน

2. ระยะที่สอง (ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ หมายเลข 2 - 3)

ในการทำงานช่วงนี้ ยังอาศัยรูปทรงจากธรรมชาติน้อยลง เริ่มมีการสร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ ตามจินตนาการส่วนตัว และเริ่มหาข้อมูลเกี่ยวกับรูปทรงจากธรรมชาติเริ่มบิดเบือนจากความจริงทำให้เกิดความรู้สึกถึงสภาวะการดำรงอยู่ ในธรรมชาติที่ขาดความสมดุล หลังจากนั้นก็เริ่มปรับปรุงพัฒนารูปทรงโดยใช้การทับซ้อนกันของกลีบที่ห่อหุ้มรูปทรงให้รู้สึกว่ารูปร่างมีความบอบบางและเป็นลักษณะเฉพาะตัว สีที่ใช้ในผลงานมีสีน้ำเงินอมดำจะใส่ภายในรูปทรง ส่วนสีครีมเทาจะใส่บริเวณพื้นที่บอกรูปทรง ผลงานรูปทรงเริ่มมีการเคลื่อนไหวมากกว่าผลงานช่วงแรก พื้นที่รอบนอกรูปทรงกับพื้นที่ภายในรูปทรงเริ่มมีการทำงานโต้ตอบระหว่างกันมากขึ้น ทางด้านเทคนิคเริ่มมีการทับซ้อนกันของน้ำหนักทำให้รู้สึกถึงความโปร่งบาง ลึกลับ โดยใช้สีพื้นรยนต์เป็นตัวสร้างเทคนิค ตลอดจนใช้การทับซ้อนกันของระดับ ผิวหน้าแม่พิมพ์เป็นชั้น ๆ (Relief) ที่เกิดจากการกัศกรดในเวลาที่แตกต่างกัน ทำให้ตัวงานมีความหลากหลาย และความเฉพาะตัว ทางด้านเทคนิคขึ้น ทางด้านเนื้อหาก็มีทิศทางที่แน่นอนขึ้น และกระชับเข้ามากว่าเดิม ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นคือรูปทรงภายในรูปทรงใหญ่ มีรายละเอียดน้อยไป เกิดจากการขาดข้อมูล ในการพัฒนารูปทรงภายในความแข็งแรง และแตกต่างจากรูปทรงภายนอก จึงทำให้รูปทรงไม่สามารถแยกกันออกจากฉากหลังได้

3. ระยะที่สาม (ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 4 - 5)

จากการทำงานในระยะที่สามนี้ เนื้อหาเริ่มลงตัวและถูกทางมากขึ้น ข้าพเจ้าเริ่มค้นหาข้อมูล และสนใจเกี่ยวกับความงามของชีวิตที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติที่ขาดความสมดุล และได้มาเป็นแนวความคิดในการการทำผลงานในชุดวิทยานิพนธ์นี้ ในผลงานชุดนี้เริ่มมีการเพิ่มรายละเอียด ภายในรูปทรงให้มีความแตกต่างจากรูปทรงใหญ่ ก่อให้เกิดความรู้สึกถึงการพร้อมที่จะแตกตัวออกมาจากรูปทรงใหญ่ เริ่มมีการควบคุม ฉากหลังให้เกิดความสัมพันธ์กับรูปทรงโดยใช้เส้นและรูปทรงเล็ก เคลื่อนไหวสร้างความกลมกลืนเข้าไปในฉากหลัง ให้มีการเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับรูปทรงทางด้านเทคนิคเริ่มเกิดความชำนาญ ในการสร้างพื้นผิว การจัดสรรพื้นผิวให้มีความเหมาะสมภายในรูปทรง และเกิดความเฉพาะตัวขึ้น การจัดสรรพื้นผิวให้มีความเหมาะสมภายในรูปทรง และเกิดความเฉพาะตัวขึ้น การทำงานในระยะนี้ก็ยังมมีปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ผลงานแต่ละชิ้นมีความใกล้เคียงกันซึ่งเป็นผลมาจากการขาดข้อมูลที่นำมาใช้พัฒนา การทำงานที่เกิดความเคยชินทางทัศนธาตุ จะแก้ไขโดยการหาข้อมูลใหม่มาเพิ่มเติม เริ่มกล้าที่จะสร้างองค์ประกอบขึ้นมาใหม่ ให้ต่างจากผลงานชิ้นก่อน แต่ยังคงให้ความรู้สึกถึงการแตกตัวของสิ่งมีชีวิตที่ดิ้นรนที่จะอยู่รอดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้รูปทรงใหญ่มีโครงสร้าง ไม่ลอยแคว้งเหมือนชุดก่อน

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์และดำเนินงานศิลปวิทยานิพนธ์ ชุด วิชาแห่งดุลยภาพใหม่นี้ ข้าพเจ้าได้พยายาม เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์กันของสภาพแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต พบว่าการที่สิ่งมีชีวิตจะดำรงอยู่บนโลกได้นั้นจะต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่าง และจะเห็นว่า สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กันโดยตรง ถ้าหากปัจจัยในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด บางพันธุ์อาจไม่สามารถขยายพันธุ์หรือสืบพันธุ์ต่อไปได้ และในที่สุดก็จะต้องสาบสูญไป ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหวังอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะของข้าพเจ้าจะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะการณสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ที่เป็นสื่อถึงผู้รับชมผลงานของข้าพเจ้าได้เกิดความตระหนักต่อสภาพแวดล้อม และช่วยกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์ดูแลสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

การสร้างผลงานชุดดังกล่าว เป็นการสร้างโดยผ่านขั้นตอนของขบวนการทางเทคนิค ภาพพิมพ์โลหะเป็นหลัก และในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปกรรม ตลอดจนวิธีนำเสนอแก้ไขวิเคราะห์ผลงาน ผลงานในชุดนี้จึงถือเป็นเพียงช่วงหนึ่งของการพัฒนาผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเท่านั้น จากจุดนี้จึงเป็นเพียงการเริ่มต้นที่จะพัฒนาไปตามความรู้ ความสามารถต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- ประสาน ต่างใจ.น.พ. มนุษย์กับความคิด : เพื่อเข้าถึงความรู้ ความจริงของชีวิตโลกและจักรวาล : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด กรุงเทพฯ, 2538.
- เอกวิทย์ ฒ ถलग. ศ. มองอนาคต บทวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการสังคมไทย : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด . พิมพ์ครั้งที่ 4, 2538.
- วราพร ศรีสุวรรณ. ความรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยา เล่ม 1: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2537.
- ชลุด นิมเสมอ. ศ. องค์ประกอบของศิลปะ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. พิมพ์ครั้งที่ 2 , 2534.
- สุรพงษ์ สมสุข. การดำรงอยู่ของชีวิต : วิทยานิพนธ์ศิลปบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร, 2537.
- อนุพงษ์ คชาชีวะ. ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติกับการดำเนินชีวิต : วิทยานิพนธ์ศิลปบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536.

ประวัติ

นายธีรยุทธ อินทร์แก้ว

เกิด 8 มกราคม 2517

ที่อยู่ 315/39 ถ. วิภาวดี เขต. ดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนวุฒิวិทยา
- โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
- วิทยาลัยช่างศิลป์
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2537 - 40
- ร่วมแสดงผลงานกลุ่มกราฟฟิค 89 ครั้งที่ 6
 - ร่วมแสดงผลงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์
 - ร่วมแสดงศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 14
 - ร่วมแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ของโตชิบา ครั้งที่ 9
 - ART EXHIBITION INTERNATIONAL RIENNAL OF GRAPHIC ART BITIOTA 94 , 97 REPUBLIC OF MECEDONIA 1994, 1997
 - 1 ST Egyptian international Print Triennale 1994
 - 8TH INTERNATIONAL RRIRT ART EXHIBITION “MINIATURE” , NORWAY

เกียรติประวัติ

- 2537 - ได้รับรางวัลที่ 3 จากแสดงผลงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์ประเภทภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบอุปกรณ์การพิมพ์

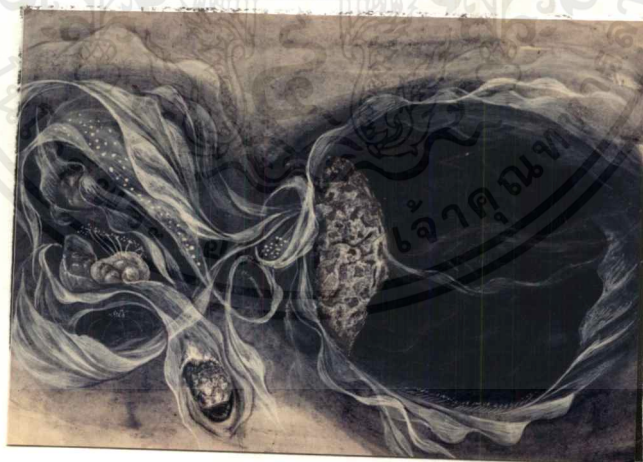
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

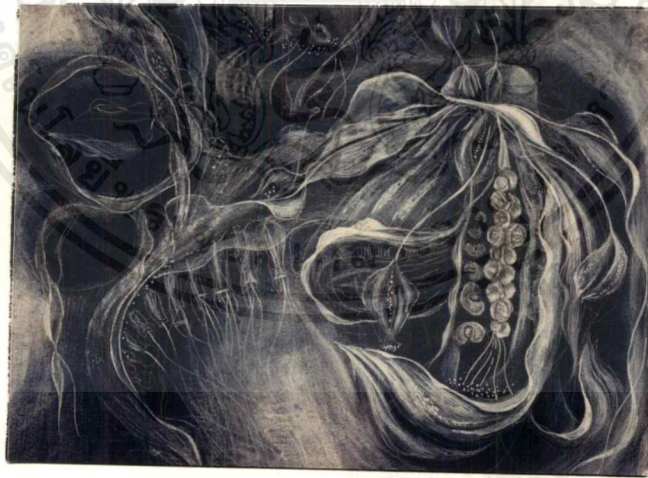
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

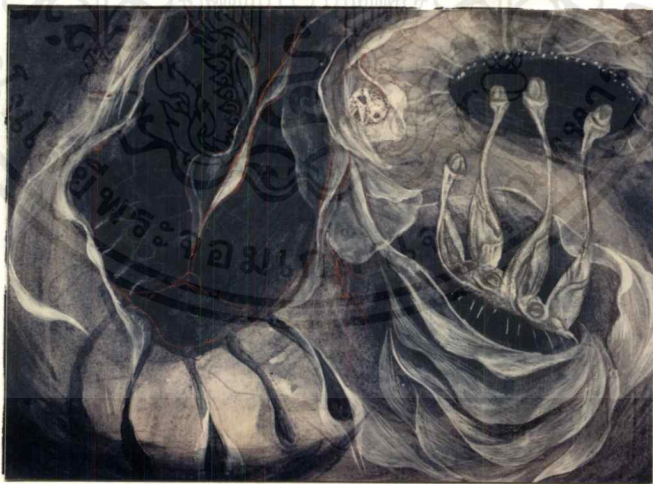
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

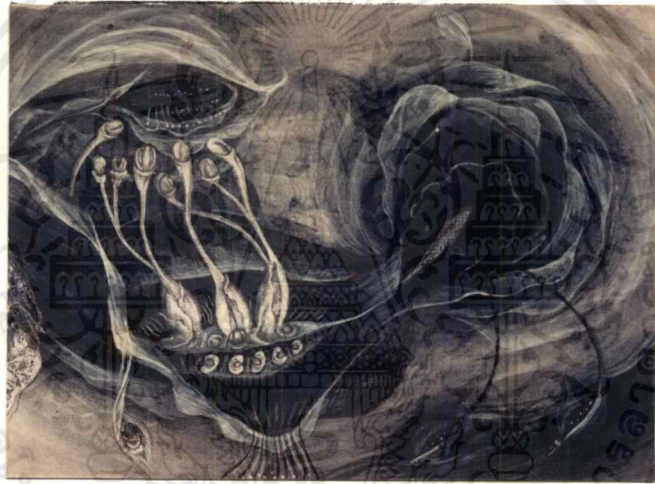
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

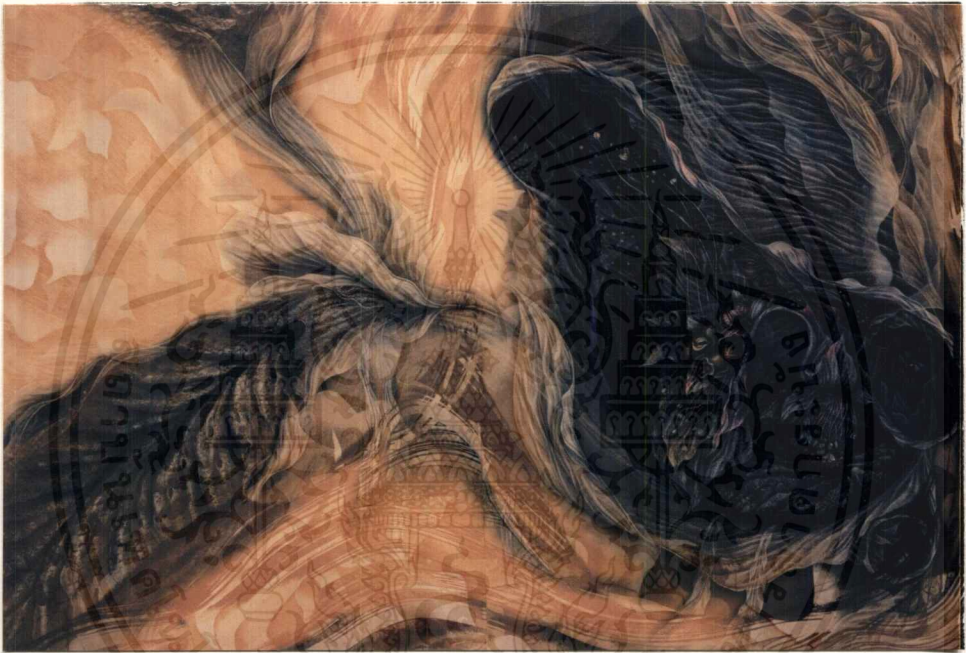

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะปะนิพนธ์หมายเลข 1

ชื่อผลงาน วิธีแห่งศุลยภาพใหม่ 1

เทคนิค ETCHING

ขนาด 75 × 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 2

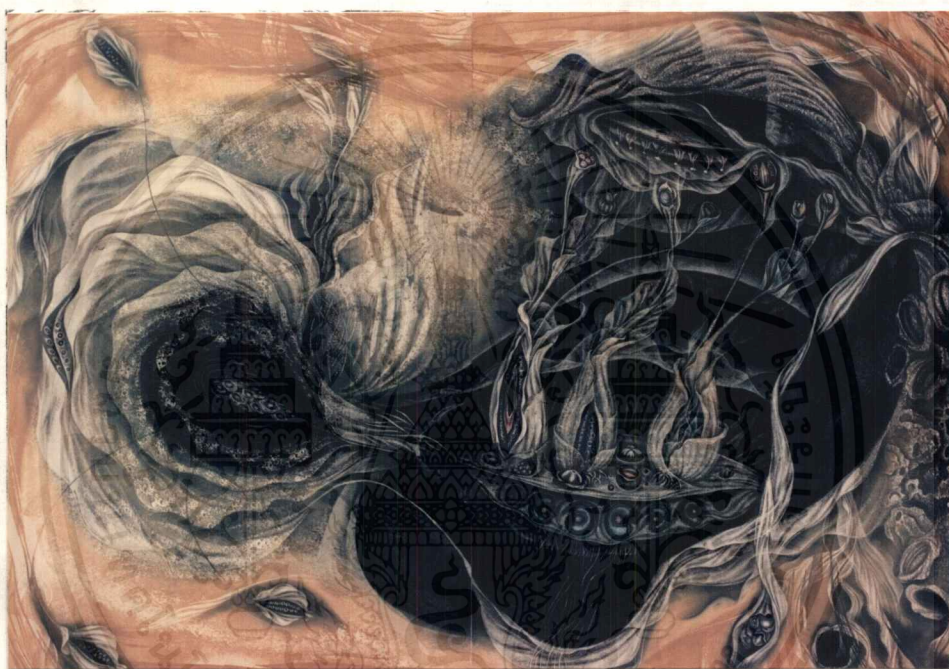
ชื่อผลงาน วิธีแห่งคูลยภาพใหม่ 2

เทคนิค ETCHING

ขนาด 75 × 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 3

ชื่อผลงาน วิถิแห่งคูลยภาพใหม่ 3

เทคนิค ETCHING

ขนาด 75 × 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 4

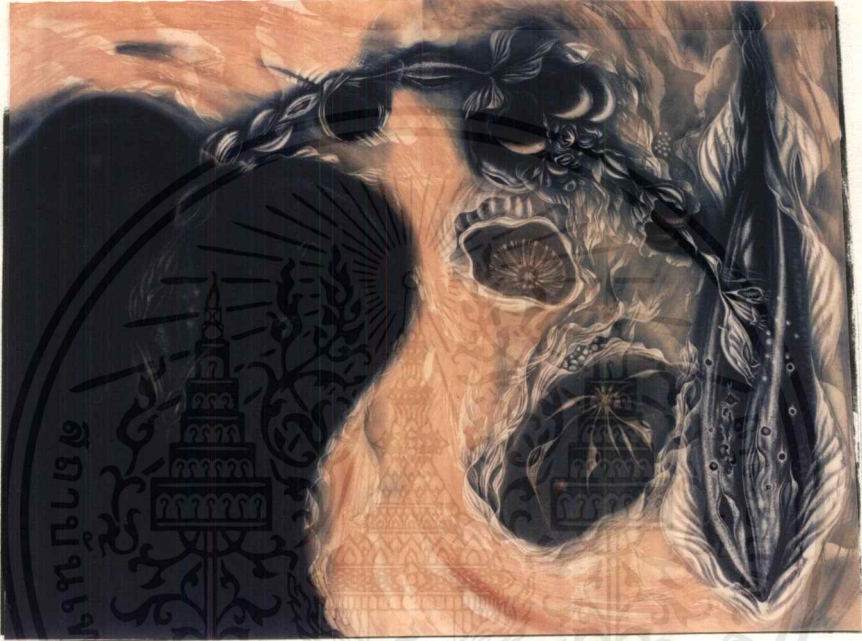
ชื่อผลงาน วิถีแห่งดุลยภาพใหม่ 4

เทคนิค ETCHING

ขนาด 75 × 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 5

ชื่อผลงาน วิถิแหงคุดยภาพใหม่ 5

เทคนิค ETCHING

ขนาด 75 × 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้